

عنوان مقاله:

تاملی در عدم سقوط حد بواسطه توبه زانی پس از قیام بینه (نقدی بر ماده ی ۱۱۴ قانون مجازات اسلامی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقه و حقوق اسلامی، دوره 14، شماره 51 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محتبی حسین نژاد - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، موسسه آموزش عالی پارسا، بابلسر، ایران

خلاصه مقاله:

فقها در حکم توبه زانی پس از قیام بینه اختلاف نظر دارند. مشهور آنها حکم مساله را عدم سقوط حد دانستند، در حالی که تعداد اندکی که در راس آنها شیخ صدوق و شیخ مفید قرار گرفته‌اند، معتقد به سقوط حد در این مورد می‌باشند. قانون مجازات اسلامی نیز در ضمن ماده ۱۱۴ از نظریه مشهور پیروی کرده است. نگارندگان پس از بررسی تفصیلی این مساله در نهایت به این نتیجه می‌رسند که اگرچه در حکم به عدم سقوط حد، شهرت تحقق یافته است، منتها با توجه به اینکه مدرک این شهرت بنا بر ادعای خود قائلین به قول اول، دلائلی همچون اصل استصحاب، اطلاق ادله حدود و ... است، نفس این شهرت همچون اجماع مدرکی ارزش استنادی ندارد و مهم بررسی مدرک این شهرت است. پس از بررسی مستندات روشن می‌شود که هیچ یک از مستندات قول اول و همچنین هیچ یک از مستندات قول دوم نیز غیر از روایت تحف العقول صحیح نمی‌باشند. اما در مورد روایت تحف العقول باید گفت که دلالت آن بر قول دوم تام بوده و سندش نیز با تحقیق در آن مشکلی ندارد. لذا در نهایت می‌توان صحت قول دوم را استنتاج نمود.

کلمات کلیدی:

حد، توبه، زانی، بینه، شهرت، تحف العقول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1365139>

